

Františkovo slovo

č.68

Každé drama ve světě lze pochopit jen v rámci Božího mlčení

Církev je pro všechny

Papež vyzval farnosti, řehole a poutní místa v Evropě k přijímání rodin uprchlíků

Papež mluvil v dnešním kázání o pronásledování křesťanů

Odchod mladých lidí je poslední smrtící ranou, říká syrský biskup Audo

Kongregace pro nauku víry: Transsexuálové nemohou být křesťními kmotry

Bůh putuje se svým lidem, dobrými i zlými

Petrův nástupce urychlil a zjednodušil kanonické procesy o manželské nulitě

Příliv migrantů je výsledkem gigantického obchodování s lidmi, říká Europol

Rodina je místem iniciace do dějin ústících do nazírání Boha v nebi

Strach z islamizace Evropy je známkou nedostatečné křesťanské identity

Důležité je pochopit, nikoli odsoudit - kázal papež

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

každé drama ve světě lze pochopit jen v rámci Božího mlčení

USA. „Jedu do Spojených států, abych se přiblížil tamějšímu lidu, jeho putování a jeho dějinám,“ řekl papež František ve videokonferenci, kterou včera večer odvysílala televizní stanice ABC v souvislosti s apoštolskou cestou (22.-27. září) do této země, kam se papež vydává na Světové setkání rodin. Přibližně hodinu trvající konverzace se Svatým otcem, který mluvil španělsky a částečně anglicky, se postupně účastnily skupiny katolíků z Chicaga, Los Angeles a Texasu. Lidé z celého sociálního spektra, ale zvláště těch, kteří se z různých důvodů ocitli na okraji. Živé setkání, hromové aplausy a projevy sympatií na obou stranách, nejednou hluboké pohnutí tváří v tvář osobním svědectvím protagonistů. Papež František se chystá na návštěvu supervelmoci, ale tváře, které se postupně objevovaly na obrazovce, v sobě neměly nic z oné aury předstíraného úspěchu či blyštivých reklamních spotů amerického snu.

Papež František se připravuje na cestu do Spojených států tím, že naslouchá a žehná těm, kteří si onen sen nemohou dovolit: mladí ze škol pro chudé, klienti center pro bezdomovce, imigranti z Mexika. S nimi se František dělí o své pocity před touto návštěvou, těm svěřuje, proč podniká tak velkou cestu, která jej zavede do Bílého domu, do Amerického kongresu a na půdu OSN:

„Sloužím všem církvím a všem mužům a ženám dobré vůle. Pro mne je velmi důležitá jedna věc, totiž blízkost. Je mi zatěžko nebýt blízko lidem. Když se jim však ocitnu blízko, jako s vámi, mohu snadněji pochopit a být nápomocen na vaší životní cestě. Proto je pro mne tato cesta tak důležitá, abych se přiblížil vašemu putování a vašim dějinám.“

Odpověděl papež na otázku, čím je tato cesta pro něho.

Z jedné školy pro marginalizované v Chicagu, vedené jezuity, se jedna dívka, Valery Herrera, svěřila se svou bolestnou zkušeností boje s nepříjemnou chorobou pleti, při čemž je jí úlevou hudba a plán, že bude lékárníci. „Co očekáváte od nás mladých?“ – zeptá se náhle papeže. „Dvě věci - odpovídá František. - Za prvé, aby mladí nikdy nešli životem v osamocení. U nás v Argentině – zastaví se na chvíli – sice existuje přísloví »lepší je být sám než ve špatné společnosti«, ale je důležité, abyste byli v dobré společnosti, rodičů, sourozenců a také prarodičů a šli »za ruku s Ježíšem« a »za ruku s Marií«. A za druhé, abyste šli odvážně“

„Víte, je smutné vidět mladého člověka bez odvahy. Takový mladý je smutný, má sklíčenou tvář, v níž není radosti. Odvaha však dodá radost a radost naději, která je ovšem darem Božím. Je pravda, že na životní cestě je spousta těžkostí. Nemějte strach z těžkostí! Budte rozvážní, pozorní, ale nemějte strach. Máte sílu je překonat. Nebojte se, nezastavujte se.“

Často se vrací v papežových odpovědích slovo „odvaha“. V životních peripetiích, které účastníci videokonferenci papeži postupně předkládají, prakticky není taková, která by tuto ctnost nevyžadovala. Mocné pohnutí a obdiv papeže vyvolalo svědectví jedné svobodné maminky:

„Jsi odvážná žena, protože jsi byla schopna přivést na svět dvě dcery. Mohla jsi je zabít ve svém lůně, ale ctíla jsi život, respektovala jsi život, který v tobě rostl, a toto Bůh odmění, a odměňuje. Nemáš se, co hanbit, jdi se vztyčenou hlavou: »Nezabila jsem svoje dcery, ale přivedla na svět«. Skláním se. Skláním se před tebou. Bůh ti žehnej.“

Následuje spojení navázané s jihem, se státem Texas, vyprahlé zemi, kam přicházejí tisíce migrantů z Mexika. Jeden z nich, Richard, který je imigrantem čtyři roky, vysvětluje Františkovi, jak se stal už v 16 letech hlavou rodiny v důsledku nehody, která připravila jeho otce o život. „Jaké je podle Vás – ptá se papeže - řešení všech těchto problémů, které ve světě jsou, tedy chudoba, školský systém a imigrace...?“

„Hledím-li na četné nespravedlnosti – odpověděl papež – myslím na tu největší nespravedlnost dějin: vidím Ježíšův kříž a objevuji mlčení Boha. Všechny nespravedlnosti a každé drama ve světě – pokračoval – lze chápat pouze v tomto mlčení, které pochopíme pohledem na kříž.

„Co dělat? Svět si má uvědomit, že vykořisťování jedněch druhými, není cesta. Všichni jsme stvořeni pro sociální přátelství. Všichni máme odpovědnost za všechny. Nikdo nemůže říci: »Moje odpovědnost sahá jenom potud«. Všichni jsme odpovědní za všechny a máme si pomáhat tak, jak každý může. K tomuto sociálnímu přátelství nás stvořil Bůh. ... Řečeno fotbalovou terminologií, mohl bych říci, že probíhá zápas mezi sociálním přátelstvím a sociální nevraživostí. Každý se musí ve svém srdci rozhodnout a my máme pomáhat druhým v přijímání tohoto rozhodnutí v srdci.“

V závěru videokonference se papež neplánovaně sám obrátil k řeholním sestřím, když na záběru účastníků jednu zahlédl, aby ocenil práci všech řeholnic v USA. „Práce, kterou řeholnice odvedli a kterou nadále ve Spojených státech odvádějí je velkolepá. Skláním se před vámi. Budte odvážné a jděte stále v první linii vpřed. A řeknu vám ještě jednu věc, která by možná od papeže zaznít neměla: Mám vás rád.“ – řekl s úsměvem Petřův nástupce na videokonferenci, kterou včera odvysílala americká televizní stanice ABC.

Církev je pro všechny

Vatikán: „Přijímejte všechny a nesudte nikoho, protože církev je otcovský dům, který je otevřen všem, dobrým i zlým, je v něm místo pro všechny,“ řekl dnes papež František v aule Pavla VI. na setkání s přibližně 5 tisíci členy tzv. Farních buněk evangelizace, mezinárodního organismu, který založil v 80. letech v Itálii milánský kněz Piergiorgio Perini. Těsně před setkáním s Petrovým nástupcem pro ně sloužil v bazilice sv. Petra eucharistii arcibiskup Fisichella, předseda Papežské rady pro podporu nové evangelizace. Setkání se konalo u příležitosti letošního definitivního schválení stanov tohoto hnutí a papež František hned v úvodu svojí promluvy improvizoval:

„Nezapomínejte, prosím vás, že stanovy pomáhají jít správnou cestou, ale dílo koná charisma. Ať nedojde k tomu, že byste pro opatrování stanov, ztratili charisma, prosím vás!(potlesk)“

Máte poslání – řekl dále papež – být zárodkem, který pomáhá farnímu společenství hledat svoji misionářskou povahu. Proto jste neodolatelně přitahováni k setkání se všemi, abyste šířili krásu evangelia.

„Tato misionářská touha vyžaduje především naslouchání hlasu Ducha svatého, který mluví ke své církvi a posílá na cesty někdy málo známé, ale pro evangelizaci rozhodující. Zůstávat stále otevřený tomuto volání a být pohotoví k péči je podmínkou věrnosti Pánovu Slovu a současně podnětem k překonávání různých těžkostí, s nimiž se lze při evangelizaci setkat.“ Vy jako Buňky – pokračoval papež – usilujete o takový komunitní životní styl, který je schopen přijímat všechny a nesoudit nikoho (potlesk):

„Naším soudcem je Pán. Napadnou-li tě tedy slova odsouzení kohokoli druhého, pomlč. Pán nám radí: Nesudte a nebudete souzeni. Pěstujte vzájemné soužití v jednoduchosti se všemi lidmi.“

Učiňte eucharistii středem svého evangelizačního poslání, aby každá Buňka byla eucharistickou komunitou, kde je lámání chleba rozpoznáváním reálné přítomnosti Ježíše Krista mezi námi. Tady vždycky najdete sílu nabízet krásu víry, protože v eucharistii činíme zkušenost lásky, která nezná mezí, a dáváme konkrétní znamení, že církev je otcovským domem, kde je místo pro všechny.

„Vaše stanovy byly schváleny v neděli Božího Milosrdenství. Stále tedy dosvědčujte jemnocit Boha Otce a jeho blízkost každému, zejména tomu, kdo je nejslabší a sám. Ať k vám obrátí své milosrdné oči Matka Boží a provází vás moje požehnání. A prosím vás nezapomeňte se za mne modlit!“

Řekl papež František v závěru setkání se členy hnutí tzv. Farních buněk evangelizace působícího kromě Itálie, také v Číně, Brazílii, Nové Kaledonii a Burkině Faso.

6.9.2015

Papež vyzval farnosti, řehole a poutní místa v Evropě k přijímání rodin uprchlíků

Vatikán. Přibližně 20 tisíc lidí si dnes na náměstí svatého Petra vyslechlo polední promluvu papeže před mariánskou modlitbou Anděl Páně. Petrův nástupce komentoval dnešní evangelium o uzdravení hluchoněmého (Mk 7,31-37), a mimo jiné řekl:

Aby Ježíš obnovil vztah s tímto člověkem, jehož komunikace je „zablokována“, snaží se nejprve navázat kontakt. Zázrak je však darem shůry a Ježíš jej vyprošuje od Otce. Proto vzhlédl k nebi a řekl: »Otevři se!«. A hluchoněmému se otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně (srov. v.35).

Z této epizody si bereme ponaučení, že Bůh není uzavřen v sobě, nýbrž otevírá se a komunikuje s lidstvem. Ve svém obrovském milosrdenství překonává propast nekonečného rozdílu mezi Sebou a námi a jde nám vstříc. Aby tuto komunikaci s člověkem realizoval, Bůh se stává člověkem. Nestačí Mu promlouvat k nám prostřednictvím Zákona a proroků, ale zpřítomňuje se v osobě svého Syna, Slova učiněného tělem. Ježíš je velkým „stavitelem mostů“, který v Sobě samém staví obrovský most úplného společenství s Otcem.“

PLNÉ ZNĚNÍ papežovy promluvy je [ZDE](#)

Po hlavní promluvě pronesl papež tuto důležitou výzvu:

Drazí bratři a sestry,

Boží Milosrdenství je poznáváno prostřednictvím našich činů, jak nám to dosvědčil život bl. Matky Terezy z Kalkaty, jejíž výročí smrti jsme si včera připomněli.

Tváří v tvář tragédii desítek tisíc uprchlíků, kteří utíkají před smrtí v důsledku války či hladu a jsou na cestě k naději života, nás evangelium volá a žádá, abychom byli „bližními“ těch nejmenších a opuštěných a dali jim konkrétní naději. Nejenom slovy: „Odvahu, trpělivost!“.

Křesťanská naděje bojuje umíněností toho, kdo jde k bezpečnému cíli. Proto u příležitosti nadcházejícího Jubilea Milosrdenství obracím svou výzvu k farnostem, řeholním komunitám, klášterům a poutním místům celé Evropy, aby dali výraz konkrétnosti evangelia a přijali rodinu uprchlíků. Bude to konkrétní čin přípravy na Svatý rok Milosrdenství. Každá farnost, každá řeholní komunita, každý klášter, každé poutní místo v Evropě přijme jednu rodinu, počínaje mojí římskou diecézí.

Obracím se ke svým bratřím, biskupům Evropy, pravým pastýřům, aby ve svých diecézích podpořili moji výzvu a připomínali, že Milosrdenství je druhým jménem Lásky: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Také obě farnosti Vatikánu přijmou v těchto dnech dvě rodiny uprchlíků.“

Potom se papež František vyslovil španělsky k situaci na hranicích mezi Kolumbií a Venezuelou, která uzavřela svoje hranice, a vyjádřil přání, aby probíhající setkání obou

biskupských konferencí, které budou společně hledat řešení, dalo jasné znamení naděje. „Solidarita a bratrství – obrátil se papež k milovanému lidu obou zemí – může aktuální těžkosti překonat.“

„Včera v Geroně – připomněl dále papež - byly ve Španělsku beatifikovány řeholní sestry Fidelia Oller, Josefa Monrabal a Faconda Margenat z řeholní kongregace Sester svatého Josefa z Gerony, zabitě pro věrnost Kristu a církvi. Navzdory vyhrožování a zastrašování pokračovaly tyto ženy odvážně ve své službě nemocným a důvěřovaly v Boha. Jejich heroické svědectví až k prolití krve dává sílu a naději těm, kdo jsou pronásledováni pro křesťanskou víru dnes. A víme, že je jich mnoho.“

Nakonec věnoval papež pozornost africkému kontinentu:

„Před dvěma dny byly zahájeny v Brazzaville, hlavním městě republiky Kongo, jedenácté Africké hry, kterých se účastní tisíce sportovců celého kontinentu. Doufám, že tato velká sportovní slavnost přispěje k pokoji, bratrství a rozvoji všech zemí Afriky. Pozdravme Afričany, kteří se účastní těchto jedenáctých her...“

Kázání z Domu sv. Marty

7.9.2015

Papež mluvil v dnešním kázání o pronásledování křesťanů

Vatikán. Mnoho křesťanů je dnes pronásledováno za mlčení různých mocností – poznamenal papež František během kázání při dnešní ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Eucharistie se účastnil nový patriarcha arménské Kylíkie Řehoř Petr XX. Ghabroyan, jehož volbu Petrův nástupce potvrdil letos 25. července a který podle východního kanonického práva koncelebroval s papežem na znamení plného společenství s římským biskupem. Bohoslužby se účastnili také prefekt Kongregace pro východní církve kardinál Leonardo Sandri a všichni biskupové arménské katolické církve Kylíkie.

Učitelé Zákona a farizeové byli plni zuřivosti, protože Ježíš učinil zázrak v sobotu, a umlouvali se, jak by jej zabili. Tuto epizodu, kterou podává dnešní evangelium (Lk 6,6-11), si papež František vzal jako podnět k homilii, v níž poukázal na pronásledování, kterým dnešní křesťané „trpí možná více než ve svých počátcích. Jsou perzekuováni, zabíjeni, vyháněni a okrádáni jenom proto, že jsou křesťany.“

„Drazí bratři a sestry, neexistuje křesťanství bez pronásledování! Připomeňte si poslední z blahoslavenství: budou vás předvádět do synagog, pronásledovat a tupit – takový je úděl křesťana. A dnes tváří v tvář tomu, co se ve světě děje za spoluvinného mlčení mnoha mocností, které by to mohly zastavit, stojíme před tímto křesťanským údělem. Jsme na téže Ježíšově cestě.“

Papež pak připomněl „jednu z mnoha obrovských persekucí, která postihla arménský lid“

„První národ, který se obrátil na křesťanství, první. Byl pronásledován pouze proto, že je křesťanský. Cítíme dnes z novin hrůzu nad tím, čeho se dopouštějí teroristické skupiny, které podřezávají lidi jenom proto, že jsou křesťany... Pomysleme na ony egyptské mučedníky posledně na březích Libye, kteří byli podřezáváni se jménem Ježíš na rtech.“

„A arménský lid – pokračoval papež – byl pronásledován, vyháněn ze své vlasti a ponechán bez pomoci na poušti. Tyto dějiny – poznamenal – začaly Ježíšem. Jak bylo naloženo s Ježíšem, tak se během dějin nakládalo s Jeho Tělem, kterým je církev. Chci dnes – řekl dále papež - v den naší první eucharistie obejmout vás drazí bratři, tebe, bratře patriarcho, a vás

všechny arménské biskupy, kněze a věřící a připomenout pronásledování, které jste podstoupili, připomenout vaše světce, četné svaté, kteří zemřeli na poušti hladem, zimou a mučením, protože byli křesťané.

„Pane – modlil se František – daruj nám plnost rozumu, abychom poznali tajemství Boha v Kristu, který nese kříž pronásledování, kříž nenávisti, kříž všeho, co vychází ze zuřivosti pronásledovatelů vzbuzené otcem zla.“

„Kéž nám dá Pán dnes pocítit v Těle církve lásku k našim mučedníkům i naše mučednické povolání. Nevíme, co se stane tady. Nevíme to! Ale nastane-li někdy toto pronásledování tady, kéž nás Pán obdaří milostí odvahy a svědectví, kterou dal všem křesťanským mučedníkům a zvláště křesťanům arménského lidu.“

Odchod mladých lidí je poslední smrtící ranou, říká syrský biskup Audo

Aleppo. Zatímco se mediální pozornosti těší otevřenost Německa vůči syrským uprchlíkům, chaldejský biskup syrského Aleppa, mons. Antoine Audo, komentuje pro zpravodajskou agenturu *Fides* nejnovější výzvy papeže Františka i situaci v bývalé průmyslové metropoli. „Přáním nás křesťanů a celé církve je zůstat v rodné zemi. Děláme vše proto, abychom tuto naději udržovali při životě“, říká syrský jezuita. Předseda syrské Charity pohlíží na stupňující se migraci zorným úhlem střízlivého geopolitického realismu a pastorační starostlivosti: „Postupný hospodářský úpadek, nárůst chudoby, obtíže s přístupem k lékařské péči samozřejmě po více než čtyřleté válce dopadají na všechny lidi. Léto v Aleppu bylo kvůli výpadkům elektrického proudu a nedostatku vody opravdu strašné. Dnes navíc město zahalila prašná bouře. Člověk by si pomyslel, že už nám chybělo pouze toto. Na druhé straně se však lidem neodvažujeme říci, aby utekli, protože už se jich někdo někde možná ujme“, svěřuje se syrský jezuita.

Biskup Audo se netají tím, že respektuje rodiny, které se k odchodu rozhodnou kvůli dobru svých dětí: „Neprohlásím nic špatného o lidech, kteří chtějí chránit své potomky před utrpením. Cítím však bolest, když vidím odcházejí rodiny, mezi kterými jsou mnohé křesťanské. Je to znamení toho, že válka neskončí, že nakonec převládne zkáza této země“. Chaldejský biskup vykresluje budoucí scénář pomalého, avšak smrtelného vykrvácení, které zemi připravuje o její nejlepší – tedy mladé – síly. „Také v Aleppu slyším mladé lidi, kteří se po skupinkách rozhodují k útěku, aniž by rodiče požádali o svolení...Jsme svědky vážného jevu, který je známkou zoufalství. Povede k tomu, že v Sýrii zůstane jen nejstarší generace“. Předseda syrské Charity zároveň odsuzuje systematické zatajování vojenských a geopolitických pohnutek, které vyvolaly hromadnou migraci. „Děláme vše na obranu míru“, vysvětluje pro agenturu *Fides*, „zatímco na Západě tvrdí, že dělají vše na obranu lidských práv a z tohoto důvodu nadále přizívají tuto hanebnou válku. Žijeme v tomto příšerném paradoxu a vlastně už ani nechápeme, co Západ doopravdy chce“, uzavírá mons. Audo.

Kongregace pro nauku víry: Transsexuálové nemohou být křesťanskými kmotry

Vatikán/Cádiz. Kongregace pro nauku víry konstatovala v odpovědi na dotaz biskupa španělského Cádiz, Rafaela Zornozy Boy, že „transsexuálové se nemohou stát křesťanskými kmotry“. Biskup publikoval vatikánskou odpověď na internetových stránkách svojí diecéze. „Jednání transsexuálů, tedy osob, které chirurgicky zasáhnou do své pohlavní identity, odporuje mravnímu požadavku přijmout pravdu o vlastním pohlaví. Takový člověk nespĺňuje podmínky života odpovídajícího víře a křesťanským závazkům“ – čteme v odpovědi Kongregace pro nauku víry, která dodává, že nejde o žádnou diskriminaci, nýbrž o objektivní uznání nesplnění podmínek, které jsou z povahy věci nezbytné k tomu, aby se věřící mohl stát kmotrem.

Bůh putuje se svým lidem, dobrými i zlými

Vatikán. Bůh smiřuje a zjednává pokoj v maličkosti, tím, že putuje spolu se svým lidem – řekl v dnešním kázání papež František v kapli Domu sv. Marty při liturgii svátku Narození Panny Marie.

„Jak smiřuje Bůh? Jakým způsobem Bůh zjednává pokoj?“ – těmito otázkami papež začínal svoji homilii. „Ježíšovým úkolem bylo – řekl – smiřovat a zjednávat pokoj. Avšak nečiní to nějakým velkým shromážděním, ani podpisem nějakého dokumentu. Bůh jedná zvláštním způsobem. Smiřuje a zjednává pokoj v maličkosti a postupně.“

František tím odkázal k prvnímu liturgickému čtení z knihy proroka Micheáše (5,1-4a), které mluví o maličkém Betlému, který se stane velkým, protože z něho vzejde pokoj. „Pán – řekl papež – volí pro velká díla vždycky to, co je maličké a nepatrné. A nám také radí, abychom byli maličci jako děti, abychom mohli vejít do nebeského království. Bůh smiřuje a zjednává pokoj v maličkosti.“

„Ale také postupně, putováním. Pán nechtěl smířit a zjednat pokoj kouzelnou hůlkou. Udělat všechno jedním mávnutím. Nikoli. Vydal se na cestu se svým lidem, jak jsme dnes slyšeli při čtení Matoušova evangelia podávající Ježíšův rodokmen. Je to trochu nudné, že? Ten byl otec toho a ten tamtoho.. Je to seznam, ale je to Boží cesta! Putování Boha s lidmi, dobrými i zlými, protože v tomto seznamu jsou svatí a také zločinci, hříšníci. Je tady spousta hříchu. Bůh se však neleká a putuje. Putuje se svým lidem.“

A na této cestě – pokračoval papež – „dává růst naději svého lidu, naději v Mesiáše. Náš Bůh je Bohem blízkým, jak praví kniha Deuteronomium. Putuje se svým lidem. A toto putování určuje i náš životní styl,“ vyvodil František a pokračoval. „Jako křesťané tedy máme zjednávat pokoj putováním. Tak to činil Ježíš, který nám v 25. kapitole Matoušova evangelia také podává návod jak, totiž praktikováním lásky k bližnímu.“

„Lid snil o osvobození. Izraelský lid měl tento sen, protože obdržel takovýto slib, že totiž bude osvobozen, smířen a bude mu zjednan pokoj. Josef sní a jeho sen je jakýmsi souhrnem snění dějin společného putování Boha a jeho lidu. Sní však nejenom Josef, ale i Bůh. Náš Bůh Otec má sen a sní o krásných věcech pro svůj lid, pro každého z nás, protože je Otec a jako Otec přemýšlí a sní o tom nejlepším pro svoje děti.“

Bůh je všemohoucí a velký, řekl papež dále, ale „učí nás konat velké dílo smíření a pokoje v maličkosti, tím, že putujeme, neztrácíme naději a schopnost snít velké sny o velkých horizontech. Dnes – zdůraznil František – kdy si připomínáme rozhodující etapu dějin spásy, Narození Matky Boží, prosme o milost jednoty, smíření a pokoje.“

„Vždy však cestou, nablízku druhým, jak nás tomu učí blahoslavenství a 25. kapitola Matouše, a také velkými sny. Pokračujme nyní slavením Pánovy památky v této »maličkosti«: v malém kousku chleba a troše vína... v »maličkosti«. V této maličkosti je všechno. Je tu sen Boží, Jeho láska, Jeho pokoj, Jeho smíření. Je to Ježíš, který je tím vším.“

Petrův nástupce urychlil a zjednodušil kanonické procesy o manželské nulitě

Vatikán. Papež František dnes zveřejnil dva apoštolské listy formou *Motu Proprio datae*, kterými upravuje průběh soudního řízení ve věci prohlášení neplatnosti manželství. Dokument pod názvem *Mitis Iudex Dominus Iesus* vnáší změny do Kodexu kanonického práva, zatímco druhý list pod titulem *Mitis et misericors Iesus* se týká právního kodexu východních katolických církví. Oba apoštolské listy nesou datum 15. srpna a změny, které zavádějí, mají být v právních kodexech zaneseny k osmému prosinci tohoto roku. Nové papežské dokumenty dnes ve Vatikánu představila tisková konference, během které vystoupilo šest přednášejících. Jako první promluvil děkan tribunálu Římské rotý, mons. Pio Vito Pinto, který

byl zároveň předsedou studijní komise, již Svatý otec v září loňského roku pověřil studiem reformy kanonického řízení ve věcech manželských.

Jak papež předesílá v úvodu svého dokumentu, nezamýšlí jím podporovat zneplatňování manželských svazků, nýbrž zejména zaručit rychlost soudního procesu tam, kde pro něj existují předpoklady. František ve stopách svých předchůdců zdůrazňuje, že manželství je základem a počátkem křesťanské rodiny. Petrova nástupce vede k reformě kanonických řízení především starost o spásu duší, čteme dále, a proto předkládá biskupskému sboru text, který je pokračováním práce započaté na loňské synodě o rodině. Velký počet věřících totiž touží nastolit pořádek ve svém svědomí, ale v konečném důsledku se příliš často odvrací od církevních soudů kvůli morální nebo fyzické vzdálenosti. Rychlejší a přístupnější proces anulace manželství, který požadovala rovněž poslední mimořádná biskupská synoda, tam může zabránit tomu, aby srdce věřících, očekávajících vyjasnění vlastního stavu, dlouhodobě zatěžovaly temnoty pochybnosti.

Řízení ve věcech manželství budou nadále probíhat soudní, a nikoli administrativní cestou, aby byla nanejvýš chráněna pravda o posvátnosti manželského svazku. Kvůli urychlení soudního řízení však bude postačovat jediný rozsudek o neplatnosti manželství, který vynese soud první instance. V tomto případě nebude nutné postupovat kauzu k církevnímu soudu druhé instance, aby rozsudek potvrdil, jak tomu bylo doposud. Diecézní biskup se podle nového dokumentu stává soudcem ve své místní církvi, ve které má ustavit církevní soud. Papež upozorňuje na nutnost existence církevních soudů jak ve velkých, tak v malých diecézích. Biskup nemá bezezbytku přenechávat kuriálním úřadům výkon soudní pravomoci při řízeních ve věcech manželských, ukládá apoštolský list. Děkan Římské rotě, **mons. Pinto**, který je zároveň předsedou Zvláštní komise pro reformu manželského práva, v souvislosti s posílením biskupské autority říká:

„Papež biskupům důvěřuje. Žádný papež nepořádal dvě synody rok po sobě. Nynější reforma se soustředí na diecézního biskupa a vyžaduje poctivost a otevřenost celé jeho duši, ale také myslí a srdce ve vztahu k množství chudých. Když papež opakuje, že se církev má otevřít chudým, kteří jsou na periferiích, má na mysli také množství rozvedených, kteří představují určitou kategorii chudých,“ uvedl.

Vedle současné ustálené formy soudního řízení ve věcech manželských zavádí nový dokument zkrácenou formu procesu pro případy, kdy se na podporu žalované neplatnosti manželství vyskytují zjevné důkazy. Tedy kupříkladu tehdy, když podávají žalobu na manželství oba dva manželé společně, ale také kvůli chybějící víře jednoho z manželů, která způsobuje vadu manželského souhlasu, či při dlouhodobé manželské nevěře. Při užití zkrácené formy soudního řízení je zapotřebí zvýšenou měrou chránit princip nerozlučitelnosti svátostného manželského svazku. V těchto případech se tedy soudcem stane diecézní biskup, který je zárukou jednoty v katolické víře a církevní kázni. Možnost zkráceného procesu se netýká již probíhajících manželských řízení, nýbrž vstupuje v platnost zároveň s dnešním apoštolským listem.

Předseda Papežské rady pro výklad legislativních textů, **kardinál Francesco Coccopalmerio**, zdůrazňuje operativní rozměr této reformy:

„Týká se procesu vedoucího k prohlášení o neplatnosti manželství. Jinými slovy jde především o to, zda manželství je neplatné, a v případě, že ano, prohlásí se za neplatné. Nejde tedy o proces, který vede automaticky ke zneplatnění manželství. Důvody, které rozhodují o nulitě manželství jsou rozmanité, a mějme na paměti, že jde o konstatování tohoto důvodu a nikoli jeho vytvoření. Proces zneplatnění je tedy jinými slovy o proces vedoucí k věcné pravdě,“ říká italský kardinál.

Papežský dokument opětovně zavádí odvolací řízení u metropolitního církevního soudu, zatímco dosud se sporné případy předkládaly k definitivnímu rozhodnutí Papežskému soudu Římské rotě. Toto ustanovení, píše papež František, je znamením církevní synodality a

konečně se jím naplňuje Druhý vatikánský koncil. V platnosti nicméně zůstávají rovněž odvolací řízení u soudu Apoštolského stolce, která posilují svazky mezi Petrovým stolcem a místními církvemi. Římský biskup se obrací také k jednotlivým biskupským konferencím, které má především pohánět apoštolský neklid a pastorační péče o rozptýlené věřící. Kromě toho mají biskupské konference ctít právo jednotlivých biskupů na organizaci soudní pravomoci ve své vlastní diecézi. Zejména však papež všechny biskupy vyzývá, aby byli znamením konverze v církevních strukturách.

A konečně se dnes publikované papežské *motu proprio* zmiňuje o ekonomické stránce soudního řízení ve věcech manželských. František naléhá na bezplatnost procesů. Jak píše, církev se má vůči věřícím projevovat jako velkorysá matka a zejména za okolností úzce provázaných se spásou duší prokazovat nezištnou lásku Krista, který nám všem přinesl spásu.

Příliv migrantů je výsledkem gigantického obchodování s lidmi, říká Europol

Vatikán. Armáda 30 tisíc překupníků, kteří jsou organizováni také pomocí tzv. sociálních sítí, a gigantický obchod, jehož obrat nelze přesně vyčíslit, ale pohybuje se v miliardách dolarů. Za statisícovými zástupci migrantů, kteří přicházející do Evropy, stojí tito překupníci, kteří přesvědčují lidi falešnými sliby anebo je nutí násilím – píše vatikánský deník *L'Osservatore Romano* (7.-8.září 2015 – *Mercanti di esseri umani*), který jako jedno z mála médií zveřejnil toto sdělení Europolu, tedy agentury Evropské unie zabývající se potíráním organizovaného zločinu. „Obchod s lidmi je momentálně výnosnější než obchod se zbraněmi a drogami,“ dodává Izabella Cooper, mluvčí evropské agentury Frontex, která kontroluje hranice EU a nedávno odhalila jednu z mnoha kriminálních skupin řízenou Eritrejci. Z této země Afrického rohu, kde vládne tyranský politický režim, který svoje hranice jinak neprodyšně střeží, přicházejí migranti přes Sudán do Libye a odtud do Itálie. Jiná známá trasa vede z Ghany přes Burkina Faso a Niger. Lidé jsou po stovkách nacpáni do kamionu a potom vměstnání na lodě a převáženi k italským břehům. Podobná situace je na cestě z Blízkého východu přes Turecko do Řecka, kam přichází nejvíce migrantů.

Europol ani zmíněný článek vatikánského deníku však už nespecifikuje, kdo tyto překupníky platí, neboť lidé, kteří jsou na útěku, protože o vše přišli v důsledku války anebo nemají, co jíst, potřebnými peněžními částkami jistě nedisponují. Odpověď možná naznačuje jiný článek z předchozího vydání vatikánského deníku (*L'Osservatore Romano*, 6. září 2015) pod názvem „Pochod, který otřásá Evropou“, který podává informaci, že „podle Pentagonu migrační krize potrvá přinejmenším dvacet let“. Dodejme jen, že je na místě otázka, zda Ministerstvo obrany USA disponuje údajem o době trvání této krize proto, že v něm pracují proroci anebo proto, že ji někdo plánuje.

Rodina je místem iniciace do dějin ústícih do nazírání Boha v nebi

Vatikán. Na Svatopetrském náměstí se dnes dopoledne sešlo 30 tisíc lidí, aby si vyslechli pravidelnou středeční katechezi. Petrův nástupce mluvil o spojení, které existuje mezi rodinou a křesťanským společenstvím. „Právě dnes je toto spojení klíčové,“ řekl.

„Proti ideologickým, finančním a politickým »centrům moci« vkládejme svoje naděje do těchto evangelizačních center lásky oplývajících lidskou vřelostí a založených na solidaritě, účasti a také na vzájemném odpuštění.

Dnes je nezbytné a naléhavé posílit spojení mezi rodinou a křesťanským společenstvím. Zajisté je potřeba hluboké víry ke znovunabytí rozumu i odvahy k obnovení tohoto spojení. Rodiny se někdy drží zpátky s tím, že nejsou na výši, a říkají: „Otče, jsme chudá a tak trochu rozbitá rodina“, „Nemáme na to“, „Máme doma tolik problémů“, „Nemáme síly“. To je pravda. Avšak nikdo není hoden, nikdo není na výši, nikdo nemá sil! Bez milosti Boží bychom nemohli dělat nic. Všechno je nám dáno, zdarma dáno! A Pán nikdy nepřichází do nové rodiny, aniž by tam učinil nějaký zázrak. Pamatujme na ten, který učinil v Káni! Ano,

Pán, svěříme-li se do jeho rukou, nám umožní konat zázraky – a to ty každodenní! – když je v té rodině Pán.“

Strach z islamizace Evropy je známkou nedostatečné křesťanské identity

Francie. Minulou neděli prohlásil prezident Francouzské republiky, že v příštích dvou letech země přijme 24 tisíc uprchlíků, kteří prchají před válkami a diktátorskými režimy. Hollandova slova vzbudila řadu protestů a strach z islamizace Francie. V listu *Le Figaro* (7.9.2015) situaci komentoval biskup diecéze Fréjus-Toulon. Podle mons. Dominique Reye (foto) je zde zapotřebí rozlišovat: „Naléhavá humanitární situace vyžaduje, abychom dali průchod svému soucitu, ale také odhodlanosti v konání“, prohlásil v rozhovoru pro francouzský deník. „Je nutné nalézt rovnováhu: srdce a rozum musí mluvit společně. Srdce má reagovat na potřeby lidí, zatímco rozum má hledat dlouhodobá řešení. Morální povinností každého člověka, a zejména křesťana, je přijetí všech příchozích. Na druhé straně musí být zachovány územní hranice, aby chránily identitu každé země.“

„Když uvažuji o znepokojení nad islamizací Francie“, pokračuje biskup Rey, „musím často konstatovat, že je známkou chybějící křesťanské identity. Nesmíme mít strach z přesvědčivého svědectví o vlastní víře, a to i před muslimy. Této lekci jsem se naučil v Sýrii“, prohlašuje pastýř, který jako jeden z prvních vykonal pastorační návštěvu mezi pronásledovanými syrskými křesťany, z nichž mnozí pak odešli do Evropy. „Tamní lidé prožívají dvojí mučednictví – mučednictví kamene a těla. Tím prvním mám na mysli vypleněné městské čtvrti, neprůchodné komunikace, zničené kostely. Tím druhým tisíce lidských dramát, zjevné pronásledování a nucený exodus. To vše je výsledkem naší pohodlné netečné a nečinné politiky, které vyhovuje současný stav v Sýrii a Iráku. Musíme se probít z letargie“, vyzývá ve francouzském listu biskup Dominique Rey.

Kázání z Domu sv. Marty

10.9.2015

Důležité je pochopit, nikoli odsoudit - kázal papež

Vatikán. O pokoji a smíření kázal papež František při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Odsoudil ty, kdo vyrábějí zbraně a rozněcují války, varoval před konflikty uvnitř křesťanských komunit a vybídl kněze, aby byli milosrdní jako Pán.

„Ježíš je knížetem pokoje, protože plodí pokoj v našich srdcích,“ řekl František s odkazem na dnešní první čtení z listu sv. Pavla Kolosanům (3,12-17). „Jsme dost vděční za tento dar, který jsme obdrželi v Ježíši?“ – tázal se a dodal: „Pokoj byl zjedнан, ale nebyl přijat. Každý den informují televizní zprávy a noviny o válkách, devastacích, nenávisti a nepřátelství.“

„Existují muži a ženy, kteří velice usilovně pracují - velice pracují - na výrobě zbraní, které pak zabíjejí a jsou potřísněny krví mnoha nevinných lidí. Existují války a také podlost, s níž jsou připravovány výrobou zbraní. Pokoj však zachraňuje, dává ti život a růst; válka tě ničí a deptá.“

Nejsou však jenom tyto války - pokračoval papež - ale existují konflikty v našich křesťanských komunitách, mezi námi. Dnešní liturgie nás však nabádá »snásejte se a navzájem si odpouštějte« (Kol 3,13). „Odpuštění je klíčem – zdůraznil František: »Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy.«

„Pokud nedovedeš odpustit, nejsi křesťan. Jsi dobrý muž, dobrá žena, tak proč nejednáš tak, jak jednal Pán? A navíc: Pokud neodpustíš, nedostane se ti pokoje a odpuštění od Pána. Každý den, když v modlitbě Páně říkáme: »Odpusť nám naše viny«, je to kondicionál. Snažíme se jakoby přesvědčit Boha, aby byl dobrý, jako jsme dobří my. Naopak. Jsou to slova. Jako v té hezké písničce Slova, slova, slova, kterou myslím zpívala Mina. Slova! Odpouštějte si navzájem. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy.“

„Je třeba křesťanské trpělivosti – řekl papež a dodal: Kolik je v našem lidu heroických žen, které pro dobro rodiny, dětí, snášejí nespravedlnosti a surovosti! Kolik je v našem křesťanském lidu heroických mužů, kteří brzo ráno vstávají a chodí do práce, která je často nespravedlivě a špatně placena, a vracejí se večer. To jsou spravedliví. Jsou však také takoví – doplnil – kteří pracují jazykem a dělají válku, protože jazyk dovede bořit a vést válku!

V dnešním evangeliu (Lk 6,27-38) nám však Ježíš podává další klíčové slovo: milosrdenství. Důležité je druhé pochopit, nikoli odsoudit. Pán, Otec je milosrdný, stále nám odpouští a stále nás chce se Sebou smířit. Pokud však nejsi milosrdný – upozornil papež – riskuješ, že Pán nebude milosrdný k tobě, protože budeme souzeni tou měrou, jakou my soudíme druhé.“

„Jsi-li kněz a cítíš-li, že nedovedeš být milosrdný, jdi za svým biskupem, ať ti dá nějakou administrativní práci, ale nechod', prosím, do zповědnice! Kněz, který není milosrdný, působí ve zповědnici spoustu škod, když lidi plísní. »Ne, otče, já jsem milosrdný, jenom jsem trochu nervózní, to je pravda...« Tak než půjdeš zpovídat, jdi k lékaři, ať ti dá prášky na nervy. Buď však milosrdný! Také mezi sebou budme milosrdní. »Ten udělal tuto věc. Co jsem udělal já? On je přece horší než já!« - Kdo může říci o druhém, že je větší hříšník než on sám? Nikdo z nás to nemůže říci! Jedině Pán ví.“

Svatý Pavel nás proto učí – řekl dále František – že je třeba, abychom »projevovali navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost«. Toto je křesťanský styl, kterým Ježíš zjednal pokoj a smíření. Nikoli pýcha, odsuzování či očerňování druhých. Kéž nám všem Pán daruje milost snášet se a navzájem si odpouštět a být milosrdní jako je Pán milosrdný k nám,“ končil papež František dnešní ranní kázání v Domě sv. Marty.